

ИҢ КҮҢЕЛЛЕ
КӨН

Бәйрәмнәр турында
шигырьләр

Казан
Татарстан китап нәшрияты
2011

УДК 821.512.145-1-93
ББК 84(2Рос=Тат)-5
И99

Төзүче-мөхәррире
Эльвира Кәлимуллина

И99 Иң күңелле көн : бәйрәмнәр турында шигырьләр /
төз. Ә.Кәлимуллина. – Казан : Татар. кит. нәшр.,
2011. – 95 б.
ISBN 978-5-298-01965-1

Жыентыкта бәйрәмнәр хакында шигырьләр тупланды. Сүз алып барылачак бәйрәм турында һәр бүлек башында кыскача мәгълүмат та бирелде. Алар аша укучы борынгы төрakilәрдә Яңа ел бәйрәменең март аена туры килүен һәм «Нәүрүз» дип аталуын, илебездә 8 Март бәйрәменең беренче тапкыр 1913 елда бәйрәм ителүен, элгрәк Сабантуй бәйрәме алдыннан ботка пешерү, «ат аягы кыздыру» кебек йолалар булуын белер.

«Иң күңелле көн» kitabы, бәйрәм-иртәләр, кичәләр уздырган да, өстәмә ярдәмлек булыр. Ул кече һәм урта яшьтәге мәктәп балаларына адреслана. Жыентыктан шулай ук ата-аналар, төрбиячеләр, укытучылар, бәйрәмнәрнең килеп чыгышы һәм халкыбыз тарихы белән кызыксынучы киң катлам укучылар да файдалана ала.

УДК 821.512.145-1-93
ББК 84(2Рос=Тат)-5

ISBN 978-5-298-01965-1

© Татарстан китап нәшрияты, 2011
© Кәлимуллина Ә.Т., төзү, 2011

Габдулла Тукай

БЭЙРЭМ БҮГЕН

(жыр*)

Бар күңеллелек бөтен дөнъяда, бар бер ямь бүген.
Нәрсәдән бу? – Мин беләм: бэйрәм бүген, бэйрәм бүген!

Бер мөкатдәс хис белән һәрбер кеше хэйран бүген;
Уйный сазым да минем бэйрәм көен: бэйрәм бүген!

Арттыра, күрдем, кояш гадәттәгедән балкуын:
«Ул киенгәндер», – дидем: бэйрәм бүген, бэйрәм бүген!

Хис итеп һәр җирдә дә бертөрле хуш ис аңкуын:
«Ислемай сөрткән икән дөнъя!» – дидем: бэйрәм бүген!

Бер теләнчене кочаклашкан күрәп бер бай белән:
«Күңле нечкәргән!» – дидем: бэйрәм бүген, бэйрәм бүген!

Яр башыннан тыңладым мин бер суның дулкыннарын:
Сөйләшәләр үзара: «Бэйрәм бүген, бэйрәм бүген!»

Тыңладым әкрән генә искәндә бэйрәм көн җилән;
Ансы да сөйли тагын: «Бэйрәм бүген, бэйрәм бүген!»

* Жәүдәт Фәйзи музыкасы.

ЯҢА ЕЛ КИЛӘ!

(Яңа ел бәйрәме)

Яңа ел — иң борынгы бәйрәмнәрнең берсе. Аны бөтен Җир шарында беләләр һәм, әлбәттә, бик теләп бәйрәм итәләр.

Яңа елның Месопотамиядә* барлыкка килүен күпләр әле белми дә торгандыр. Элекке вакытларда Месопотамия халкы, Тигр һәм Евфрат елгаларында су артканнан соң гына, жир эшләрен башлап җибәрә торган булган. Суның артуы яман көчләрне җиңгән Марүк алланың килүен, ягъни, яңа елның башлануын аңлаткан. Шул уңайдан халык 12 көн бue бәйрәм иткән. Бу көннәрдә эшләү, җәзалау, хөкем итү тыелган. Әлеге көнне һәр кеше ирекле булган, үзе теләгән нәрсә белән генә шөгыйльләнгән.

Күп кенә халыклар Кояш һәм Ай календаре буенча яшәгәннәр һәм аларда ел башы йә көзгә, йә кышка — төрле вакытка туры килгән. Ләкин Яңа елны каршылау күп вакыт март аенда уздырылган, чөнки нәкъ менә бу айда табигать уянган, бөтен тереклеккә җан кертгән.

Яңа елны борынгы мисырлылар да бәйрәм иткән. Аларда Яңа ел сентябрь ахырына — Нил елгасында су күтәрелгән вакытка туры килгән. Традиция буенча, Аман алланың һәм аның хатынының, улының сыннарын көймәгә куйганнар һәм Нил буйлап агызып җибәргәннәр. Мисыр халкы аны төрле биоләр һәм җырлар белән озата барган.

* Месопотамия — Тигр һәм Евфрат елгаларының урта һәм түбән агымы арасындагы территория (Көнбатыш Азиядә). Борынгы цивилизация уякларының берсе.

Рим халкы Яңа елны мартта каршылаган. Бәйрәм вакытында патша берничә көнгә шәһәрне каадырып киткән, ә халык, хаким булмаудан файдаланып, рәхәтләнеп күңел ачкан. Римлылар бу көнне бик теләп бер-берсенә жыләк-жимеш, тиен (акча), хәтта кыйммәтле бүләкләр дә биргәннәр. Патша шәһәргә кайткач, яңадан «яңа тормыш», «яңа ел» башланган. Римлыларда март ае беренче ай булып саналган, чөнки бу көнне кыр эшләрен башлый торган булганнар.

Безнең эрага кадәр 45 елда Рим императоры Юлий Цезарь ел башын 1 гыйнварга күчерә. Чөнки гыйнвар ае римлыларда Янус алла ае булып саналган, ул берьюлы үткәнгә дә, киләчәккә дә караган. Янус, яктылык алласы буларак, күк капкалары аша якты көнне кертә торган булган. Шуңа күрә әлеге ай ел беткәннән соң һәм икенче ел башланган жирдә урын алырга тиеш булган. Ә яңа календарь исә шул рәвешле Юлиан календаре дип атала башлаган һәм бөтен Европага таралган.

Россиядә Яңа ел бик зурлап уздырыла. Бу көнне һәр жирдән мандарин һәм ылыс исә килә. Йорт-жирләр яхшылап жыештырылганнан соң, мул итеп табын әзерләнә. Өстәлгә, көнчыгыш календаре буенча кайсы ел килүенә карап, ризыклар куела. Күсе елында сырдан әзерләнгән ашамлыклар пешерелсә, пәси елында сөт ризыклары кулай күрелә. Бәйрәм көнне бар жирдә яшәл чыршы балкып утыра. Балалар чыршы тирәли әйлән-бәйлән уйныйлар. Төрле жәңделәр, әкият геройлары булып киенәләр, үз һөнәрләрен күрсәтәләр.

Россиядә беренче Яңа ел чыршысы Мәскәү шәһәренең сәүдә мәйданына куела. 1699 елда Петр I Указы буенча, урамнарда, атаклы кешеләрнең капкалары каршына нарат яки чыршы бизәп куярга, ярлырак йортларның капкаларына ылыс ботакалары булса да әлгергә кушылган.

Беренче чыршы бәйрәме исә 1852 елда булган. Бу бәйрәм хәрби оркестр концерты белән башланган, аннан соң биредә фокусчылар, кәмитчеләр, өйрәтелгән хайваннар чыгыш ясаган. Караңгы төшкәч, чыршыда шәмнәр кабынган.

Яңа ел бәйрәменең үзәгендә Кыш бабай һәм Кар кызы тора. Алар, балаларны биетеп, жыраатып, сынап, бүләкләр, күчтәнәчләр

өлөшпөлөр. Кыш бабайны, ак атларга (боланнарга) тарантас жигеп, күктөн төшө дип уйлаганнар. Үл Вологда өлкөсөнөң Бөөк Устюг шәһәрөндөгө «өөндө» хатлар кабул итеп утыра, имеш.

Германиядә Кыш бабайны Николлаус, Голландиядә Клаас, Англиядә Клаус исеме белән атыйлар. Кар кызы исә — Кыш бабайның оныгы.

Курантаар төнгө уникале сукканда, һәр кеше теләкләр әйтә, яңа елда тормышка ашырасы хыялларын барлый.

Син беләсеңме?

* * *

Италиядә Яңа елны Кыш бабай түгел, ә тылсымчы Бефалия алып килә. Үл төнлә моржадан өйгә төшә дә балаларга бүләкләр калдыра. Балалар аны бик яраталар, аның хөрмәтенә урамнарда бәйрәм ясыйлар. Бефалия үзе кулына факел тоткан кара курчак рәвешендә була.

* * *

Италия шәһәрләрендә Яңа ел төнөндә урамда, йоклап йөрсәң, башсыз калырга да мөмкин: монда иске елның соңгы минутында төрлө чүп-чарны, иске жиһазларны төрәздән урамга ыргыталар.

* * *

Шотландиядә иске елның соңгы секундында ишекләргә ачып куялар. Бу иске елны озату һәм яңа елны кертү өчен эшләнә.

Данис Хәбибуллин

КЕРМИЧӨ КИТМӘС

Жиргә кар ятты, –
Нинди сөенеч!
Суык бабай да
Килергә тиеш.

Узган ел да ул
Кар яугач килде.
Ә капчыгында –
Жаның ни тели.

Ә быел безнең
Өебез яңа.
Ничек соң хәбәр
Итәргә аңа?

Белер микән без
Кайда торганны?
Эзләп табармы
Безнең урамны?

Шуңа мин берәз
Борчылып йөрим.
Кар яуган саен,
Юлларны көрим.

Ишегалларын
Чип-чиста иткәч,
Суык бабай нич
Кермичә китмәс.

Жөвәд Төржемәнов

ЯШЕЛ ЧЫРШЫ

(жыр)*

Тышта буран бөтен жиргә
Карлар тутыра,
Безнең бүлмәдә ямь-яшел
Чыршы утыра.

К у ш ы м т а:

Бүген бәйрәм!
Әйлән-бәйлән
Уйныйк, гөрләшик.
Бүген бәйрәм!
Бәйләм-бәйләм
Бүләк өлөшик.

Яшел чыршының очына
Йолдыз куелган.
Яңа елны каршыларга
Дуслар жыелган.

К у ш ы м т а.

Яшел чыршы бүлмәбезгә
Хуш ис тарата.
Илебездә, Кыш бабай да
Безне ярата.

К у ш ы м т а.

* Заһид Хәбибуллин музыкасы.

Тышта буран бөтен жиргә
Карлар тутыра,
Безнең бүлмәдә ямь-яшел
Чыршы утыра.

К у ш ы м т а.

Резеда Вәлиева

ЯҢА ЕЛ

Жем-жем көмеш тун кигән,
Яңа, яңа ел килгән,
Яшел чыршылар белән,
Яңа жырчылар белән.

Яңа, яңа, яңа ел,
Бүген шундый яңа ул.
Яшел чыршы очында
Йолдыз булып яна ул!

Дуслар бергә жыелдык,
Бергә шундый күп булдык,
Әйлән-бәйлән уйнарга,
Кулны кулга тотындык.

Яңа, яңа, яңа ел,
Бүген шундый яңа ул.
Яшел чыршы очында
Йолдыз булып яна ул!

Әхмәт Ерикәй

КЫШ

(жыр)*

Биек, биек тау битендә
Чана шуып уйныйбыз.
Ярышабыз, узышабыз,
Матур жырлар жырлыйбыз.

Тау башына менәбез дә
Жил уйнатып төшәбез.
Кошлар сыман бер-бер артлы
Түбән таба очабыз.

Шәп шуалар, ашкыналар
Безнең ярсу чаналар.
Бар урамнан жыелганнар
Тау шуарга балалар.

* Мансур Мозаффаров музыкасы.

Мәрзия Фәйзуллина

КЫШ БАБАЙ

Жилкәсенә капчык асып,
Кыш бабай килеп керде.
Төрле кызык сүзләр әйтеп,
Бүләк өләшеп йөрде.

Аннан Кыш бабай, тыпырдап,
Бик шәп бии башлады.
Биәмәскә, аягында –
Безнең апа башмагы.

Әхмәт Рәшит

КЫШ БАБАЙ

Кыш бабай, Кыш бабай,
Безгә бик таныш бабай;
Сакал-мыек ап-актан,
Килгән безгә ерактан.

Бүләкләр алып килгән,
Бүреген кыңгыр кигән –
Әйлән-бәйлән уйната,
Биетә һәм җырлата.

Безгә конфетлар бирә,
Үзе елмая-көлә,
Кыш бабай безгә тагын
Яңа ел алып килә.

Хәкимжан Халиков

КЫШ БАБАЙ

Яратам мин Кыш бабайны,
Шундый шаян бабай ул:
Безнең белән уйнаганда,
Әйтерсең бер малай ул.

Жырласа да, биесә дә,
Хәзер инде бик карт ул.
Дәү әтием кебек үзе,
Шулкадәрле юмарт ул.

Миңа бирде машинаның
Үзе йөри торганын,
Ә конфетның – кабу белән
Балдай эри торганын...

Белсәң иде, яшь чакта ул
Кем кебек булды икән?
Ул чакта да хәзергедәй
Гел көлеп торды микән?
Шундый шат булды микән?
Бик юмарт булды микән?

Әнәс Қары

ҚЫШ БАБАЙ БҮЛӘКЛӘРЕ

Матур бәйрәм жырыбыз
Яңғырагач еракка,
Қыш бабабыз ишетеп
Килде безгә кунакка.

Елмаеп ул әндәшә:
«Исәнмесез, дусларым!
Ямьле бәйрәм кичендә
Яусын сезгә котлавым.

Нинди әйбәт уйныйсыз
Яшел чыршы янында.
Бүләк биреп, мин сезне
Шатландырым тагын да.

Чикләвекләр җибәрде
Җитез тиен урманнан,
Баллы ап-ак күмәчләр –
Бүләк сезгә куянан.

Дус-ишләре каршында
Калмас өчен көлкегә,
Перәннекләр, конфетлар
Төрөп бирде төлке дә...

Менә тагын әфлисун,
Нинди пешкән – күреgez;
Боларны соң җәнлекләр
Каян алган – белегез...»

КЫШ

Юеш көннәрдә
Зарыгып беттек,
Кыш бабабызны
Сагынып көттек.

Без нәниләрне
Кыш та сагынган,
Төнлә килеп ул
Карлар яудырган.

Кар яуган! Яуган
Мамык кебек кар,
Ап-ак булганнар
Урамнар, кырлар.

Бәскә төренгән
Агач башлары...
Бүгеннән безгә
Бәйрәм башланды!

Жыелып бергә,
Тауга чыгабыз,
Шаулашып анда
Чана шуабыз.

Кычкырабыз без
Бергәләп: На-на!
Курыкмыйбыз нич –
Чанабыз яңа.

Нур Гайсин

БЕР ЯШЬКӘ ҮСТЕМ

Көн салкын, тышта
Уйный кар-буран,
Ак төскә керде –
Бизәлде урам.

Тагын ямьлерәк
Итәргә илне,
Иске ел үтәп,
Яңа ел килде.

Ямьле Кыш бабай,
Килдең син безгә,
Кунак булырсың,
Кер өебезгә.

Кыш бабай, мине
Бүген син макта,
Бер яшькә үстем,
Син килгән чакта.

Роберт Миңнуллин

ЧЫРШЫ ӘЙЛӘНӘСЕНДӘ

Каршылыйк, дуслар, бергәләп:
Яңа ел килә безгә!
Әнә күпме кунак килгән
Әйләнә-тирәбезгә.

Йолдызлар төшеп кушылган
Чыршыдагы утларга.
Кыш бабай белән Кар кызы
Килгән безне котларга.

Кыш бабай килгәч булачак
Котлаулар да, бүләк тә!
Яңа елда чынга ашар
Безнең бөтен теләк тә!

Яңа елның бәхетле ел
Буласын без беләбез.
Шуңа күрә бергәләшеп
Яңа елга керәбез.

Рәхмәт сиңа да, иске ел!
Матур ел булдың бит син.
Синнән алган бәхет-шатлык
Гомер буена җитсен!

КАР БЭЙРӘМЕ

Кара гына, кар агыла
Безнең авыл ягына.
Әй ява кар, өр-яңа кар
Безнең авылга гына.

Кар бәйрәме, кар бәйрәме!
Куаныч – кар булганда.
Ак кызлар да ак малайлар
Уйный бүген урамда.

Чүпрә кебек күперә кар –
Кар тездән, кар муеннан...
Кар уены, кар уены
Кызыграк бар уеннан!

Кирәк түгел Карбабай да,
Явып торгач кар алай.
Һәр кыз бүген Кар кызы бит,
Һәрбер малай – Карбабай!

Әминә Бикчәнтәева

ЧЫРШЫ ЯНЫҢДА

Яшел чыршы, тезелешеп
Әйләнәбез тирәңдә,
Куанабыз Яңа елга
Син кунакка килгәнгә.

Жәй көне җиләк җыярга
Урманга барган идек:
– Ямьле чыршы, Яңа елга
Кунак булып кил, – дидек.

Рәхмәт, менә син килгәнсең,
Әйләнәбез тирәңдә,
Яңа һөнәрләр өйрәндәк,
Яңа елга кергәндә.

Галимҗан Латып

ЯҢА ЕЛ

(кыскартып бирелә)

Безнең чыршыбызны бизәп,
Балкып кабына утлар,
Яңа елның башлануын
Хәбәр итә курантлар.

Кыш бабай, Кыш бабай
Безне бик ярата,
Ул безгә Яңа ел
Бүләге тарата.

Ак чәчәк кебек кар ява
Урманнарга, кырларга.
Тынычлык алып Яңа ел
Килсен бөтен дөньяга.

Муса Җәлил

СУЫК БАБАЙ

(кыскартып бирелә)

Суык бабай, кил безгә
Яңа ел бәйрәменә,
Чыршы әйләнәсендә
Жыр жырлап әйләнергә.

Ефәк кушак* биләңдә,
Көмеш балта кулыңда,
Зифа буйлы бер чыршы
Үсеп тора юлыңда.

Балтаң белән чыршыны
Кисеп аудар чанаңа;
Ул, киенеп, ясанып,
Килсен безнең арага.

Уенчыклар, бүләкләр
Безгә тагын алып кил,
Соңга калма, бабакай,
Атлап түгел, чабып кил.

* К у ш а к — билбау, пута.

Дамир Гарифуллин

КАР БАБАЙ ЯСАДЫК

Жыелышып, жепшек кардан
Кар бабай ясап куйдык.
Матурлап аның күзләрен,
Авызын хәтта уйдык.

Нинди эш кушыйк аңа дип,
Кичен уйлап тордык та –
Каравылга дип калдырдык
Бер таяк тоттырдык та.

Сәхаб Урайский

ЧЫРШЫ ЯНЫНДА

(жыр, поэмадан өзек)*

Чыршы, чыршы, без сине
Сагынып көттек ел бue,
Син тагын да матур(ы)рак
Бизәлгәнсең бу юлы.

Әнҗе карлар явып үткән
Яшел ылысларыңа,
Күп бүләкләр китергәнсең
Без нәни дусларыңа.

* Исмай Шәмсетдинов музыкасы.

Без уйныйбыз, жырлыйбыз,
Шатланабыз, көлөбез.
Безгә рәхәт тормыш биргән
Илебезне сөябез.

Ләбиб Лерон

ХУШ КИЛӘСЕҢ, ЯҢА ЕЛ!

Янә бер ел артта калды,
Калды артта моңаеп...
Ниләр безгә вәгъдә итә? –
Алдыбызда Яңа ел!

Булыр микән йөзе һәрчак
Кояш кебек гел көлөч?
Куандырыр микән безне
Һәрбер көне – ул килгәч?!

И Яңа ел, балкып кил син,
Шатлык белән генә кил:
Әтиләр дә, әниләр дә,
Бабайлар да, әбиләр дә,
Апалар да, абыйлар да,
Һәм, әлбәттә, сабыйлар да
Сөенсеннәр гелән-гел!
Хуш киләсең, Яңа ел!

СОЛДАТ БУЛАСЫМ КИЛӘ!

(Ватанны саклаучылар көне)

Бу көнне без бар ир-егетләрне бәйрәм белән котлыйбыз, бүләкләр бирәбез, алар өчен тәмле ризыклар пешерәбез. Чөнки 23 февраль — Ватанны саклаучылар көне.

Бәйрәмнең тарихы совет чоры белән бәйләнгән. 1917 елда Совет хөкүмәте, властыка килгәч үк, катлаулы хәл алдында кала. Чөнки инде Беренче бөтендөнья сугышы башланган була. Илне дошманнардан саклау өчен 1918 елда Халык комиссарлары советы рәисе В.И. Ленин «Эшче-крестьян Кызыл Армиясе төзү» турында, соңрак шулай ук «Эшче-крестьян Кызыл Флотын төзү» турында декрет кабул итә. Кызыл Армиягә һәм Кызыл Флотка үз иреге белән илне сакларга теләүче эшчеләр кабул ителә.

1917 елның 23 февралендә беренче тапкыр Кызыл Армия көне уздырыла. Тагын бер елдан нәкъ шушы көнне Кызыл Армия Псков һәм Нарва янында немец гаскәрләрен жиңүгә ирешә.

1922 елдан исә әлеге дата рәсми рәвештә Кызыл Армия көне дип игълан ителә. Шуннан соң ул ел саен билгеләп үтелә башлый. 1946 елдан 23 февраль «Совет Армиясе һәм Хәрби диңгез флоты көне» буларак бәйрәм ителә. Бары 2005 елда гына әлеге бәйрәм «Ватанны саклаучылар көне» дип атала башлый.

Күпләр өчен 23 февраль көне армиядә яки хәрби урыннарда хезмәт итүче ир-егетләр бәйрәме булып калды. Шулай да бүтән бәйрәм ир-егетләр көне, безнең яклаучыларыбыз көне буларак бәйрәм ителә. Бу көнне хәрби органнарда эшләүчеләрдән алып бакчага йөрүче кечкенә малайларга кадәр котлаулар кабул итә. Алар хөрмәтенә кичәләр, концертлар оештырыла. Озак еллар эш көне булып кала биргән 23 февраль исә соңгы елларда ял көне итеп үзгәртелде.

Клара Булатова

СОЛДАТЛАР

Бабай да солдат булган,
Эти дә солдат булган.
Зур абый да, солдат булып,
Ил чикләрендә торган...

Кече абый солдат булып
Китте быел яз гына,
Мин үзем дә солдат булам,
Үсим генә аз гына.

Шамил Маннапов

СОЛДАТТА БУЛГАН, ДИЛӘР...

(жыр, кыскартып бирелә)*

Билен кысып буган, диләр,
Биг(е)рәк уңган, диләр.
Әллә каян күренеп тора –
Солдатта булган, диләр.

Кечеләрне кече итәр,
Олыны зурлар, диләр.
Әллә каян күренеп тора –
Солдатта булган, диләр.

Комбинезон алган, диләр,
Шинелен салган, диләр.
Шинелен салса да солдат,
Гадәте калган, диләр.

* Гариф Нигъмәтҗанов музыкасы.

Роберт Миңнуллин

ПОЧМАКТА ТОРАМ

Әни почмакка
Бастыра мине,
Нигә икәнен
Беләсез инде!

Чыкмый тыным да,
Еламыйм хәтта.
Елау турында
Уйламыйм хәтта.

Торам төз генә,
Телләшми генә,
Сер бирми генә,
Сөйләшми генә.

Әзер мин монда
Көн дә торырга –
Өйрәнәм бит мин
Солдат булырга!

Солдат булырга –
Сакта торырга!

Жәүдәт Дәрзаман

СОЛДАТ БУЛДЫМ

Каеш будым билемә,
Тасма тактым жиңемә,
Йолдызлы бүрек кидем,
– Мин солдат булдым! – дидем.
Иңемә мылтык астым,
Эти каршына бастым:
Килдем, иптәш командир,
Әйдә берәр фәрман бир!
– Смирно! – диде эти дә, –
Печән ашат бәтигә.
Бераз утын ярырсың,
Аннан... суга барырсың!
Шуннан китте, и китте,
Миннән чын солдат итте.
Бетте ялкау гадәтем,
Санаулы һәр сәгатем.
Иртүк торам, юынам,
Сөлге белән уынам,
Ялт иттерәм тешләрне,
Аннан эшлим эшләрне.
Бүлмәмдә тәртип хәзер,
Ни кирәксә, шул эзер.
Солдат булу шулай ул,
Өйрәнгәч, бик уңай ул!

Шәүкәт Галиев

БУСЫ – ХӘРБИ СЕР!

Еракта-еракта тора,
Минем абый сакта тора.
Әни эштә чакта тора,
Әти юлда чакта тора,
Мин уйнаган чакта тора,
Син йоклаган чакта тора!

Телевизор да карамый,
Читкә карарга ярамый,
Чиккә генә карап тора,
Дошман килеп кермәсен, ди,
Безнең серне белмәсен, ди.

Әниләр эштә булганда,
Берүзең генә калганда,
Түгел өйне саклап тору,
Бу бит – илне саклап тору!

Еракта-еракта тора,
Минем абый сакта тора.
Сакта һәр-һәр чакта тора.
Әйтмим, кайсы якта тора,
Син үзең дә сорап торма,
Бусы – хәрби сер!

БҮТЕН ӘНИ БӘЙРӘМЕ!

(8 Март — Халыкара хатын-кызлар көне)

Бу көнгә бар кеше, башкаларга сиздерми генә, әнисенә, әбисенә, сеңлесенә, укытучы апасына, иптәш кызларына бүләкләр әзерли. Үл көнне барлык ирләр, ничә яшъта булуларына карамастан, һәммә хатын-кызларга карата аеруча игътибарлы була-лар. 8 Март — дөнъядагы барлык хатын-кызларның бәйрәме.

Әлеге бәйрәмнең барлыкка килүе хатын-кызларның үз хокукларын яклау тарихына барып тоташа. 1857 елның 8 Мар-тында Америка Кушма Штатларының Нью-Йорк шәһәрәндә тегү фабрикаларында эшләүче хатын-кызлар манифестка жъела. Чөнки дөнъядагы барлык хатын-кызларга да яшәү ирләргә ка-раганда авыррак була. Эшче хатын-кызлар бер үк хезмәт өчен түләнгән эш хакын ирләрдән күпкә ким алалар. Врач, инженер, юрист булырга аларның хокукы юк, теләгән уку йортына кереп укырга да хатын-кызларга рөхсәт ителми.

1908 елның 8 Мартында исә алар янә шул ук таләпләр белән митингга чыгалар. Яңгыр сибәли, ләкин халык арта гына бара. Күбесенең кулында балалар. Нью-Йорк эшче хатын-кызлары гаделлек, ирләр белән тигез хокуклы булуны таләп итә.

1910 елда Даниянең Копенгаген шәһәрәндә уздырылган со-циалист хатын-кызларның халыкара конференциясендә Клара Цеткин 1908 ел вакыйгасы хөрмәтенә 8 Мартны Халыкара ха-тын-кызлар көне буларак билгеләп үтәргә тәкъдим итә.

Бәйрәм беренче тапкыр 1911 елның 19 мартында Австрия, Дания, Германия һәм Швейцариядә билгеләп үтелә. Бу вакыт-та, хатын-кыз хокукларын яклап, миллионнан артык кеше ми-тингга чыга. 1912 елда исә ул 12 майда уздырыла.

Россияда әлеге бәйрәм беренче тапкыр 1913 елда Санкт-Петербург шәһәрində билгеләп үтелә. Шәһәр халкы митингга жыйнала. Биредә хатын-кызларның сайлау хокукы, кеше гоме- ренәң кыйммәте һ.б.лар хақында сүз алып барыла. 1914 елда Европаның күп кенә илләрендә 8 Март көнне хатын-кызлар сугышка каршы маршлар оештыралар.

8 Март — Халыкара хатын-кызлар көне башта ук дәүләт күләмендә уздырыла торган бәйрәмнәрнең берсе була. 1965 е- дан исә бу көн ял көне итеп билгеләнә. 8 Март көнендә, гадәттә, дәүләт эшлеклеләре хатын-кызларга карата булган дәүләт сәясә- тенең тормышка ашырылуы хақында җавап тотканнар. Тик әкрәләп бәйрәмнең сәси төсе бөтенләй югала.

8 Март көнне барлык хатын-кызларны: әбиләрне, әниләрне, кызларны һ.б.ны котлайлар. Матур теләкләр әйтеп, чәчәкләр бүләк итәләр. Бу көнне ир-егетләрнең аш бүләсендә кайнашуын күрү дә гажәп түгел.

Син беләсеңме?

Бик күп еллар элек Борынгы Римда да хатын-кыз- лар көне булган. Бу көнне хатын-кызлар ир-егетләрдән бүләкләр кабул иткәннәр, иң яхшы киёмнәрән киеп, йорт учагын саклаучы Веста алласы храмына килә тор- ган булганнар. Әлеге көнне хәтта кол хатын-кызлар да көңдәлек хезмәтләреннән азат ителгән һәм бүләкләр ка- бул иткән.

Гөлшат Зәйнашева

ӘНИЛӘР БӘЙРӘМЕ

(жыр)*

Беренче тамчылар тама,
Яз килүгә шатланып.
Язлар житкәч, таңнар ата
Зәңгәрләнеп, сафланып.

К у ш ы м т а:

Алып кил безгә, яз,
Чәчәкләр бәйләме.
Килеп житте матур бәйрәм –
Әниләр бәйрәме.

Әниләр – мәңгелек шатлык,
Язгы шатлык, язгы нур.
Әниләргә багышлана
Дөнъяда иң назлы жыр.

К у ш ы м т а.

Үз әнкәсе, үз газизе
Һәркемнең күңелендә.
«Әни-әни» дип сайрыйдыр
Кошлар да үз телендә.

К у ш ы м т а.

* Луиза Батыр-Болгари музыкасы.

КОЯШ ГОМЕРЕ

(жыр*)

Бер кыз бала жыр чыгарган
Багышлап әнисенә.
Икәү бергә жырлыйк, диеп
Өйрәткән әнесенә.

К у ш ы м т а:

Кояш, кояш
Мәңге балкый,
Мәңге нур сибә.
Кояш гомере телим мин,
Әнием, сиңа!

Жырны чишмәләр ишеткән,
Кошлар отып алганнар.
Сандугачлар һәм тургайлар
Матур көйгә салганнар.

К у ш ы м т а.

Кушыл син дә, жырлыйк бергә,
Яңа матур жыр тусын.
Жирдә әниләр кояштай
Озын гомерле булсын.

К у ш ы м т а.

* Фәтхерахман Әхмәдиев музыкасы.

Резеда Вәлиева

ӘНИЛӘР БӘЙРӘМЕ

Нигә бүген бөтен җирдә
Чәчәкләр балкый бездә,
Нигә кояш көлөп карый,
Беләбез һәммәбез дә.

Бүген әниләр бәйрәме,
Бүген җирдә тантана.
Кояш шуңа көлә бүген,
Гөлләр шуңа шатлана.

Әниләрнең бәйрәменә
Куана шулай алар.
Әниләрне котлый бүген
Җирдә барлык балалар.

Мин дә котлыйм, әнкәм, сине,
Теләгем бар минем дә:
Мәңге шулай кояш кебек
Балкы күңел күгемдә!

Фәнис Яруллин

ӘНИЛӘР БӘЙРӘМЕНДӘ

Әй ачу чыкты абыйга –
Шундый иртә торган ул.
Мин торганчы, бөтен эшне
Бетергән дә куйган ул.

Утыннар да кисеп керткән,
Ишегалдын көрәгән.
Аның күпме эшләгән
Әнием дә күрмәгән.

Әнием мактый абыйны:
– Әй уңган, улым, син, – ди. –
Бөтен эшкә өлгергәнсең,
Минем уң кулым син, – ди.

Ә абыем рәхәтләнеп
Көлеп тора бер читтә.
Көл әйдә, көл, синнән әле
Үч алырмын ничек тә.

Әниләр бәйрәме тагын
Килеп җитәр бер елдан.
Шул чакта күрерсез менә –
Кем өлгер дә кем уңган.

БУШЛЫК

Өйнең эче яп-ялангач,
Белмимен әллә нигә.
Кайтып керәсе дә килми
Бүген бөтенләй өйгә.

Бөтен нәрсә үз урынында,
Тик житешми әллә ни...
Әй, онытып торам икән:
Өйдә юк бүген әни!

Сәҗидә Сөләйманова

ӘНИЛӘР БӘЙРӘМЕ

Кояш көлә, мин елмаям,
Сигезенче Март бүген.
Бүген әниләр бәйрәме,
Шуңа күңелем шат минем.

Кайсын юам, кайсын жыям,
Чиста булсын, ак булсын!
Әниләрнең күңеледәй
Бөтен нәрсә пакъ булсын!

Бәйрәм бүген, бәйрәм! – диеп,
Бар дөнья көлеп торсын.
Әни бәйрәме икәнән
Әти дә белеп торсын,
Әти дә көлеп торсын!

КЕМ УЯТКАН ЛЭЙЛЭНЭ?

Иртүк торып битен юган,
Кем уяткан Лэйлэне?
Уятмаган, үзе торган –
Бүгөн эни бэйрәме.

Пәрдәләрне ачып куйды,
Көн кояшлы, көн ямьле!
Якты булсын, балкып торсын –
Бүгөн эни бэйрәме.

Өстәл өстен кат-кат сөртте,
Жәйдә ап-ак жәймәне.
Чиста булсын, пөхтә булсын –
Бүгөн эни бэйрәме.

Күмәкләшеп без дә, дуслар,
Жырлап алыык, әйдә әле:
– Котлы булсын! Гөрләп торсын
Әниләрнең бэйрәме!

Зәкия Туфайлова

«ӘНИ» СҮЗЕ

«Әни» диеп язып куйдым
Яңа яуган ак карга.
Таптамагыз!
Гич ярамый
«Әни» сүзен таптарга.

Жәүдөт Дәрзаман

БҮЛӨК

Март бәйрәмен быел бик тә
Зарыгып көткән идем.
Әниемә бүлөк эзләп,
Мин арып беткән идем.

Иң матурын алам диеп,
Кая гына чапмадым,
Чыннан бүлөк булырдаен
Тик барыбер тапмадым.

Ярар, әни эштә чакта,
Урыннарны жыйармын.
Тузаннарны жыештыргач,
Савыт-саба юармын.

Гөлләренә су сибәрмен,
Жибәрермен аш куеп.
Эштән кайткач, ял итәр бер,
Мендәренә баш куеп.

Жырлый-жырлый эшли торгач,
Узган да киткән вакыт!
Уйларымнан бүлендерде
Әнием, ишек шакып.

Килеп кERGәч, кояш кебек
Балкыды әллә нигә.
Мин бүлөксез басып торам,
Ни әйтим, дип әнигә...

Җәвәд Тәрҗеманов

ӘНИ ТУРЫНДА ЖЫР

(жыр)*

Күгәрченнәр гөрләшәләр
Язгы кояш нурында,
Алар жырлый иң матур жыр
Минем әни турында.

К у ш ы м т а:

Нинди булган, нинди уңган
Ул һәр эштә, һәркайда!
Йомшак сүзе, күркәм үзе,
Нурлы йөзе елмая.

К у ш ы м т а.

Йөрәгемнең иң түрөндә
Иң кадерлем – әнием.
Яхшылыкта, якынлыкта
Әниемә тиң илем.

К у ш ы м т а.

Күрәсезме, букет итеп
Алсу нурлар бәйләмен,
Кояш котлый март аенда
Минем әни бәйрәмен.

К у ш ы м т а.

* Заһид Хәбибуллин музыкасы.

Ренат Харис

ӘНИЕМ

Әнием минем матур,
Күзләре якты, көлөч.
Шундый күңелле була,
Ул өйгә кайтып кергәч.

Мин елышам әнигә,
Әни миңа елыша.
Битләре аның кайнар,
Ә куллары йоп-йомшак.

Конфет та кирәк түгел,
Кирәк түгел курчак та,
Чөнки мин әниемне
Алдым инде кочаклап.

НӘҮРҮЗ КИЛӘ, БЕЛӘСҢМЕ?

(Нәүрүз бәйрәме)

Бабаларыбыз элекке вакытларда Ай һәм Кояш календаре буенча яшәгән. Яңа елның беренче көне итеп көн белән төннең тигезләшкән вакытын (ул 21 мартка туры килгән) исәпләгәннәр. Бу көнне кояш зодиакның Хәмәл йолдызлыгына кергәнгә, айның үзен дә «хәмәл ае» (ягъни март ае) дип йөрткәннәр. Ә татарлар аны «Нәүрүз ае» дип йөрткәннәр. «Нәүрүз» фарсы телендә «яңа көн» дигәнне аңлата.

Бу көнне Яңа елны каршылау белән бәйле җырлар башкарылган. Яңа елны 21 мартта каршылау традициясе Шәрәкь илләрендә безнең эрага кадәр XVI гасырда ук гамәлдә булган. Алга таба ул Һиндстанда да билгеләп үтелә башлаган. Иран, Әфганстан, Азәрбәйҗан кебек Шәрәкь илләрендә бу йола бүген дә саклана. Бу илләрдә Нәүрүз кышны озату, язны каршылау бәйрәме булып тора.

Бәйрәм буласы көнне өйләрне җыештырганнар, тәмле ризыклар пешергәннәр. Нәүрүз бәйрәме көнендә балалар, өйдән өйгә йөрөп, нәүрүз әйткәннәр, бүләк җыйганнар. Нәүрүзчеләр йорт хуҗаларына яңа елда исәнлек-саулык, кырларга бай уңыш, мал-туарга мул үрчем теләгәннәр. Нәүрүз куплетлары «Нәүрүз мөбарәкбад» («Яңа ел котлы булсын!») дигән сүзләр белән тәмамланган. Өй хуҗалары исә балаларның бу изге теләкләренә бүләк итеп конфет, перәнник, тәңкә (акча), пәке, тарак, йомырка биргәннәр. Аннан бөтен авыл халкы бәйрәмгә җыйналган. Табынга йола ашлары әзерләнгән. Өстәлгә шулай ук яшел уҗым да куелган, аңа яңарыш билгесе итеп караганнар.

Нәүрүз бәйрәме күп кенә якларда бүген дә үздырыла. Бу уңайдан бар халык урамга чыга, күңел ача. Иң чибәр, иң уңган кызны Нәүрүзбикә итеп сайлап куялар. Ул Кыш бабай белән ярыша һәм жиңеп чыга. Әнә шулай Кыш бабай рәвешендәге иске ел куып жиңерелә. Бу көнне зур самовар куела, тәмле коймаклар пешерелә. Әлегә сыйдан бөтен кунаклар да авыз итә.

Себер татарларында бәйрәм көнне атка атланып авыл әйләнү, балаларга конфет, перәнник өлөшү гадәте саклана. Әстерхан татарларында басуга чыгып намаз уку, йола боткасы ашау гадәте калган.

Халык авыз ижаты

(Бәйрәм көнне йорт хужаларына әйтелә торган такмаклар)

* * *

Торыгыз, тор, хужалар!
Нәүрүз җитте, беләмсез?
Нәүрүзчеләр килде сезгә,
Ни сөенче бирәсез?

* * *

Нәүрүз, Нәүрүз, хужалар!
Ага, эне, җиңгәләр!
Нәүрүз өйгә иңгәләр.
Бәйрәм мөбарәк булсын!

Чип-чип, чибәрүк,
Йомыркасы югарук.
Ак тавык, күк тавык,
Ходай бирсен күп тавык.

* * *

Чиби-чиби, чип тавык,
Куначага мен, тавык.
Куначага менамасаң,
Чебешепне җый, тавык.
Әби-бабай, үдәмесең,
Бер җомырка бирәмесең?
Бер җомырка бирмәсәң,
Тимерчегә барырмын,
Тимер тукмак алырмын.

БЫЛБЫЛДАН АВАЗ КИЛДЕ

Кыш китте, яз килде,
Үрдөк белән каз килде,
Былбылдан аваз килде –
Нәүрүз мөбарәк булсын!

Абзый, әшең уң булсын,
Теләгәнең юш булсын,
Күңелләрең хуш булсын –
Нәүрүз мөбарәк булсын!

Нәүрүз хакы биш алтын,
Бирсәң, ярар ике алтын,
Карама ялтын-йолтын –
Нәүрүз мөбарәк булсын!

Әхмәт Гадел

НӘҮРҮЗ

Әнә яз яшелләнә,
Жҗир-анабыз гөлләнә,
Бозны тишә ак чәчәк,
Көнгә бага саф чәчәк!

Бүген көн тиң төннәргә,
Урын юк һич көнләргә,
Без дә тиң, без дә тигез!
Мөбарәк Нәүрүз! – дибез.

Роберт Миңнуллин

НӘҮРҮЗ

Хуш киләсең, гүзәл Нәүрүз! –
Язгы яңа елыбыз,
Яңа елда туры булсын,
Нурлы булсын юлыбыз!
Еракларга яңгырасын
Бүген дәртле жырыбыз.

Роза Хафизова

НӘҮРҮЗ КИЛӘ

Нәүрүз килә, Нәүрүз килә,
Нәүрүзне зурлыйк әле.
Гөрләвекләр челтерәвенә
Кушылып жырлыйк әле.

Нәүрүз килә, Нәүрүз килә,
Илләр, көннәр ямьләнә.
Бергәләшеп биергә дип,
Куллар кулга бәйләнә.

Нәүрүз килә, Нәүрүз килә,
Күктән нурлар сибелә.
Туган илем, туган жирем
Язны күреп сөенә.

САҒЫНЫШЫП КОШЛААР КАЙТА

(Халыкара кошлар көнө)

Яз көннәре бәйрәмнәргә бай. Шуларның берсе — Халыкара кошлар көнө. Ул 1 апрельгә туры килә. Нәкъ шушы көнне бөтөн дөньяда канатлы дусларыбызны саклау көнө уздырыла.

1906 елның 1 апрелендә кошларны саклау турында дөньякүләм конвенция кабул ителә. Россия Федерациясендә кошлар бәйрәме беренче тапкыр 1927 елның 1 апрелендә билгеләп үтелә башлый. Әлеге елда Мәскәү шәһәрендә кошларга ярдәм йөзеннән меңнән артык сыерчык оясы эленә. Акциядә, балалар, яшүсмерләр белән беррәттән, зурлар да теләп катнаша. «Яшъ натуралист», «Тере табигать» кебек журнал битләрендә бу турыда язмалар, өндәмәләр даими басылып тора.

Тик әкреләп кошларны саклау көнө онытыла, ә 1 апрель исә күбрәк Көлкө көнө буларак билгеләп үтелә башлый. 1994 елда бәйрәмгә яңа сулыш өрелә, ул янә зур бер бәйрәм булып әйләнеп кайта.

Бу бәйрәм көнне укучылар ясаган сыерчык ояларын мәктәпкә алып килә. Алар укучылар белән бергә ояларны түбә кыекларына эләр. Канатлы дусларыбызга багышланган викториналар, кичәләр уздыралар, театрлар куялар. Табигать белеме, зоология дәрәсләрендә алган белемнәрен ныгытыр өчен урманнарда, бакчаларга кошларны күзәтергә чыгалар.

Галимжан Латып

КОШЛАР КАЙТКАЧ

(кыскартып бирелә)

Елгада бозлар кузгалды...
Елмая, көлә кояш.
Урамнар буйлап атлады
Ямьле һәм күңелле яз.

Килгән кошларны күрергә
Гаяз ашыкты иртән:
– Сыерчык кунган түбәгә,
Кайчан ул килеп җиткән?..

Сузып-сузып сайрый кошчык,
Канатын кага-кага.
– Яратам җырыңны, – диеп
Эндәште Гаяз аңа.

– Ышанмыйм, – диде сыерчык, –
Күңелем минем тоя:
Яраткан булсаң җырымны,
Син куяр идең оя.

Әнәс Кари

ХУШ КИЛДЕГЕЗ, КОШЛАР!

Наваларда
Шат тавышлар
Йшетелә:
Язны котлап,
Төркем-төркем
Кошлар килә!

Аларны без,
Якын итеп
Каршыларга,
Шатлык белән
Жырлап чыктык
Урамнарغا.
Кайткан алар.
Сөеп-сагынып
Илебезне,
Корткычлардан
Чистартырлар
Жңиребезне...
Без оялар
Ясап куйдык
Сезгә, кошлар.
Рәхим итеп
Урнашыгыз,
Якын дуслар!

МИНЕМ КУНАГЫМ

Зур бер бүләк алган сыман,
Чын күңелдән куандым:
Сыерчык килде, сыерчык,
Сагынып көткән кунагым.

Әзерләнеп тордым күптән
Каршыларга дип аны.
Әнә ничек яраткан ул
Мин ясаган ояны.

Тирәсендә очып йөргәч,
Кереп әчен карады:
Яңа өен котлагандай,
Матур итеп сайрады.

Нури Арсланов

КАРА КАРГА

Аны яз кошы диләр,
Еракта кышлый диләр,
Беренче булып кайта да
Ул куа кышны диләр.

Кара карга кар куа, –
Кара жирләр калкуга,
Сабанчы белән бергә
Төшә дә жылы жиргә.
Ул атлап йөри ипләп,
Төрле кортларны чүпләп.

Уйный кояш нурлары –
Ялтырый каурыйлары.
Кояш та кала күреп:
Кем оя салган үреп? –
Талда кара каргаларның
Йортлары бүрек-бүрек.

И матур шушы чаклар!
Бик кадерле кунаклар –
Каргалар кайтты диеп,
Гөр килә ерганаклар.

Нәжип Мадьяров

СЫЕРЧЫК

Шатлыгы сыймый эченә,
Сайрый ул, сузып-сузып.
Йә әйләнә бытбылдыкка,
Йә жырлый тургай булып.

Бака булып та бакылдый,
Тартар да була ала.
Кызылтүш кебек тә сайрый,
Канатын кага-кага.

Юкка сөөнми, аңа бит
Бик ошый яңа оя.
Шуны ясап биргән өчен,
Ул безгә концерт куя.

Ләбиб Лерон

СЫЕРЧЫКЛАР

Жылы яктан очып килде
Сыерчыклар-кошкайлар.
– Исәнмесез, малайлар! – дип
Дәшә безгә дускайлар.

Куанышып сайрашалар
Кояшлы, аяз күктә.
Без аларга кул болгыйбыз:
– Оябыз эзер күптән!

Шәйхи Маннур

КОШЛАР КИЛДЕ

Исәнмесез, кошкайлар,
Безнең яқын дускайлар –
Чәүкәләр һәм актүшләр,
Сыерчыклар, тургайлар.

Талмадымы канатлар,
Каршы җилләр искәндә?
Очрадымы кораблар,
Диңгезләрне кичкәндә?

Язга килеп җиттек без,
Сезне сагынып көттек без,
Сезне көткән арада,
Күп дәресләр үттек без.

Күп китаплар укыдык,
Күңелгә нур тутырдык,
Шул китаплар аркылы
Кошларга чын дус булдык.

Хуш киләсез, кошкайлар,
Сайрагыз көнен-төнен.
Кайда ошый?
Сайлагыз –
Җир-сулар бик киң безнең.

Гасыйм Лотфи

СЫЕРЧЫК

(кыскартып бирелә)

Өй түрендә – бакчада,
Талчыбык кунакчада
Сыерчык канат кага –
Яз килүгә шатлана.

Жилпенә ул, талпына,
Шатлыктан сайрап куя,
Ак каенның башында
Бик матур оя кора.

Кем ясаган ояны –
Сыерчык белә аны.
Чут-чут итеп сайравы –
Аның оя сайлавы.

УРА, ЖИҢҮ КИЛДЕ!

(9 Май — Бөек Жиңу көне)

1941 елда башланган Бөек Ватан сугышы 1945 елның 9 Маенда гына тәмамлана. Нәкъ шушы көнне Германия капитуляция актына кул куя. Бу СССР тарихында булган иң сөөнечле көннәрнең берсе була. Кешеләр жиңу шатлыгыннан урамга агыла. Әлеге көнне хәтта бер-берсен белмәгән, бер-берсе белән таныш булмаганнар да очаклаша, күрешә, бәйрәм белән котлаша. 9 Май кичендә Мәскәү шәһәрендә моңарчы күрелмәгән салют ясала. Шушы вакыттан 9 Май дәүләт бәйрәме һәм ял көне дип игълан ителә.

Берничә елдан соң 9 Май бәйрәме ял көне булудан туктый. Бары 1965 елда гына ул кабат дәүләт күләмендә билгеләнгән ял көне буларак гамәлгә куела.

Син беләсеңме?

Кайбер чит илләрдә Жиңу көне 9 Майда түгел, ә 8 Майда билгеләп үтелә. Германия капитуляция актына кул куйганда, Европа вакыты 22 сәгать 43 минутны күрсәтә, ә Мәскәү вакыты нәкъ ике сәгатькә алдан бара. Шуңа күрә бездә ул 9 Майга туры килә дә.

СССР чорында 9 Майда хәрби парадлар ел саен оештырылмый, аларны бары юбилей елларында гына күрергә мөмкин була. Парадлар туксанынчы еллардан соң гына даими уздырыла башлый. 2008 елда оештырылган парадта исә сугыш техникасы белән бергә хәрби авиация дә катнаша.

Бу көнне һәр җирдә, Жиңу бәйрәменә багышлап, митинглар, кичәләр, концертлар, парадлар уздырыла. Яу кырында ятып калган солдатлар исемлеге язылган һәйкәл алдына чәчәкләр куела. Сугыш ветераннарына исә аерым хөрмәт күрсәтелә. Аларга бүләкләр, чәчәкләр тапшырыла, президентыбызның котлавы җиткерелә.

Бөек Ватан өчен барган канкойгыч сугышта миллионлаган солдатлар яу кырында ятып кала, күбесе хәбәрсез югала, яралана... Илебезгә аларның бик азы гына әйләнеп кайта. Бу сугышта катнашкан барлык сугышчылар алдында бүген бөтен кешелек баш ия.

Роберт Миңнуллин

ТЫНЫЧЛЫКНЫҢ ТУГАН КӨНЕ

Минем бабай орденнарын,
Медальләрен такты бүген.
Ялт-йолт итеп тора алар –
Шуңа күрә якты бүген!

Бүген бигрәк егетләрчә,
Солдатларча атлый бабам.
Бабам белән, житәкләшеп,
Мин парадка бүген барам.

Жиңүчеләр кебек итеп
Атлыйм мин дә, атлый ул да.
«Син – батыр!» – дим мин бабама,
«Син – батыр!» – дип мактый ул да.

Ул иң батыр солдат булган,
Мин дә солдат булачакмын.
Бабам тыныч ял итсен дип,
Ил чигендә торачакмын!

Борчылмагыз! Үсеп килә
Батырларның оныклары.
Бабайларның батырлыгын
Бер малай да онытмады.

Иртә тусам, мин үзем дә
Бабам кебек булыр идем...
Тынычлыкның туган көнен
Бәйрәм итә бүген илем!

Әхмәт Исхак

КИРӘКМИ БЕЗГӘ СУТЫШ

(кыскартып бирелә)

Кирәкми безгә кан кою,
Кирәкми безгә сугыш!
Безнең теләк якты, матур,
Тыныч хезмәт һәм тормыш.

Илебез зур, жиребез киң,
Хисапсыз байлык бездә!
Жир өстендә, жир астында,
Тауларда һәм диңгездә.

Без үз кулларыбыз белән
Төзибез гүзәл тормыш.
Без – тыныч ил төзүчеләр,
Кирәкми безгә сугыш!

Әнжә Мөәминова

МОҢСУ БӘЙРӘМ

Бәйрәмнең тагын да
Матуры, олысы,
Кояшлы май кебек
Яктысы, жылысы –
Бабамның сугышта
Кан коеп алганы –
Зур жиңү бәйрәме
Дигәне бар әле!

Өр-яңа күлмәген,
Иң матур костюмын
Кия дә бабаем
Ул көнне өстенә,
Сандыктан ала да
Күп төрле орденнар,
Медальләр тага ул
Пиджагы түшенә.

Урамнар бәйрәмчә
Бизәлгән булса да,
Кояш гел һавадан
Нур чәчеп торса да,
Кешеләр ул көнне
Кайгылы тоела.
Елыйсын китереп
Яңгырый жыры да.

Ул көнне кешеләр
Һәйкәлләр каршында,
Баш иеп, тын гына
Торалар барысы да.
Һәйкәлләр тирәсе
Чәчәккә күмелә.
Шул чакта минем дә
Яшь килә күземә.

Эльмира Шәрифуллина

МИНЕМ БАБАЙ

Минем бабам – капитан,
Сугышта булып кайткан.
Күкрәк тулы орденнар,
Медальләр алып кайткан.

Безнең илдә һәр бала
Уйнап-көлеп йөрсен дип,
Хәвеф-хәтәр күрмәсен,
Тыныч булып үссен дип,

Көрәшкән чакта бабам,
Әни
Нәкъ минем яшьтә булган,
Рәсем ясап, хат язып,
Бабама салып торган.

Бик күп сугышкан бабам,
Дошманны жиңеп кайткан.
Үзе белән ул безгә
Тынычлык алып кайткан!

Рафис Корбан

ЖИҢҮ БӘЙРӘМЕ

Тугызынчы май –
Жиңү бәйрәме.
Бәйрәмнәрнең иң
Зуры, мөгаен.
Бөтен ил белән,
Яше һәм карты
Бәйрәм итәбез
Аны ел саен.

Безнең Ватанны
Ташларга буып
Килгән фашистлар
Күп еллар элек.
Безнең солдатлар
Явыз дошманны
Газиз Ватаннан
Түккән себереп.

Ул көннән инде
Күп еллар үтте,
Еракта калды
Ул жиңу таңы.
Ләкин беркем дә
Жуймый хәтердән,
Саклый исендә,
Онытмый аны.

Резеда Вәлиева

ҺӘЙКӘЛЛӘР ЯНЫНДА

(кыскартып бирелә)

Мәйданнар ягына
Кешеләр агыла.
Ялкындай уйнаклап,
Байраklar кагына.
Кешеләр агыла
Һәйкәлләр янына.
Кешеләр ничә ел
Улларын сагына.
Бик урау булдымы
Жиңүнең юллары,

Ничә ел көтөп тә
Кайтмады уллары.
Мәңгегә калды алар
Тынычлык сагында.
Сагышлы күзләрдә
Энжеләр чагыла...
Зур бәйрәм тирәли
Моң йөри шым гына.
Кешеләр улларын
Хөрмәтләп тын гына
Башларын игәннәр
Һәйкәлләр янында.
Кайгылы йөзләрдә
Горуурлык чагыла:
Бүген ул балалар
Бәйрәмгә килмәгән.
Тик алар Ватанны
Дошманга бирмәгән.
Тетрәнгеч яралар
Онытылсын, калсын, дип,
Туган җир күкрәге
Иркен тын алсын дип,
Балалар калдылар
Тынычлык сагында.

Шәйхи Маннур

БУЛМАСЫН

Минем әти капитан,
Германиядән кайткан.
Утлар, суларны кичкән,
Берлинга барып житкән.

Фашистларны жиңгән ул,
Сугышны бетергән ул,
Илдә бөтен кешегә
Тынычлык китергән ул.

Минем дәү кызым, дигән,
Тыныч укысын, дигән,
Аның дус кызлары да
Шундый ук булсын, дигән.

Ләйлә белән Камилнең,
Сәмбел белән Наилнең
Әтисе дә сугышкан,
Безнең өчен тырышкан.
Алар бергә йөргәннәр,
Бергә-бергә жиңгәннәр.
Инде минем әтием,
Кабат аерылмабыз, ди.
Үзебез исән чакта,
Сугыш булдырмабыз, ди.

Әллә кайда, еракта,
Комсызлар торган якта –
Тагын телиләр, имеш,
Булсын дип сугыш, үлеш.

Булмасын ул, булмасын,
Кирәкми безгә сугыш!
Булмасын бер куркыныч,
Булсын бөтен ил тыныч!

Самат Шакир

БАБАМНЫҢ МЕДАЛЬЛӘРЕ

Бабамның медальләре күп,
Яңа костюмы тулы.
Тик бабамның – разведчикның
Терсәктән юк сул кулы.

Батырлығы өчен аңа
Унлап медаль биргәннәр.
Алар шул куркак булмаган,
Разведкага йөргәннәр!

Немецлар тылына кереп,
«Тел» алып кайткан чакта,
Бомбалар шартлап ярылган
Туктаусыз алда, артта.

Менә шунда яраланган
Бабамның сыңар кулы.
Таза чакта ничә тапкыр
Айкаган немец тылын.

Ерак илләрдә булган ул,
Бик күп шәһәрләр алган!
Яңа батырлыклар эшләп,
Медальләр тага барган.

Мин сокланып карыйм аңа,
Баһадир безнең бабай!
Әмма үзе бик аз сүзле,
Мактанмый бер дә алай.

САБАНТУЙ БҮТЕН БЕЗДӘ!

(*Сабантуй бәйрәме*)

Сабантуй — халкыбызның иң көтеп алынган һәм яратып уздырыла торган бәйрәмнәренен берсе. Ул — татар халкының уңганлыгын, булганлыгын, тырышлыгын, сәләтен, көчен ачып бирә торган бәйрәм. Сабантуй үз эченә бик күп этапларны ала. Әлеге бәйрәм карлар эри башлаганнан алып язгы чәчүгә кадәр булган вакытта уздырылган.

Жир кардан ачыла башлауга үк, «Карга боткасы» бәйрәме оештырылган. Ул Сабантуйга әзерлек булып хезмәт иткән. «Карга боткасы»н еш кына «дәрә боткасы», «зәрә боткасы» бәйрәме дип тә атап йөрткәннәр. Пешерелгән боткадан һәр кешегә өлеш чыгарылган. Ботканы шулай үк каргаларга да, жир-суларга да атап калдырганнар.

Ботка пешергәннән соң, Сабантуй бәйрәменә берничә яки бер көн кала, өй борынча йөрөп, манган йомырка жыю йоласы булган. Хужалар бу көнне балаларга, кичтән үк әзерләп куелган йомыркалар белән беррәттән, башка күчтәнәчләр дә биреп чыгарганнар. Бала-чага ул көнне олы бәйрәм итеп көтеп алган. Йокалары уяу булсын өчен, алар баш асларына мендәр урынына утын агачы салганнар. Йортка беренче булып керүчеләргә исә күчтәнәч күбрәк эләккән. Балалар юмарт, уңган хужаларга исәнлек-саулык, иминлек теләгәннәр.

Шушы көннәрдә үк Сабантуйга бүләк жыю йоласы да үткәрелгән. Бүләкләр ярыш-бәйгеләрдә жиңеп чыгучылар өчен жыелган. Дугасына кыңгыраулар тагылган кутшы ат арбасына озын колгалар бәйләнгән. Жыелган сөлгеләр, яулыкларны шул колгага бәйли торган булганнар. Яшь килеңнәр биргән сөлге иң

кадерле бүләк саналган. Килен аны Сабантуй бәйрәме өчен махсус әзерләгән.

Бүләк жыю тәртибе һәр жирдә бер үк булган. Әгәр берәр йортка кермичә, читләтеп үтеп китсәләр, хужалар үпкәдәгәннәр. Бүләк бирүчеләр «монысы көрәшчегә», «чабышта жиңүчегә», «иң арттан килүчегә» дип тә атап бирә торган булганнар.

Әлек Сабантуй уздыруның төгәл датасы булмаган. Үл саның нинди булуына, жирнең өлгерүенә караган. Төгәл көнен авыл картлары жыелып хәл иткән. Якын-тирә авыллардагы Сабантуйлар төрле көнне үткәрелгән, чөнки бер-берсенен Сабантуйларына күрешеләр бик теләп килгәннәр.

Кайбер төбәкләрдә Сабантуйга кадәр егетләрнең атларда чабышу йоласы да уздырылган. Үл «ат аягы кыздыру» дип аталган.

Сабантуй өчен тигез урынлы жир сайланган. Гадәттә, аның тирә-ягы агач-куаклар белән әйләндереп алынган була. Бу урынны «мәйдан» дип атап йөрткәннәр. Бәйрәм көнне авылының яшекарты иң матур киёмнәрен кигән, иң тәмле ашларын пешергән.

Ярышларның иң кызыгы, иң зурсы ат чабышы һәм көрәш булган. Көрәштә батыр калган егеткә тәкә биргәннәр. Моннан тыш чүлмәк вату, колгага әтәч алырга менү, су ташу, гер күтәрү һ.б. кебек уеннар да уздырылган. Сабантуй бәйрәме халыкның бер-берсе белән чын күңелдән аралашу, танышу бәйрәме дә булып торган.

Кич исә яшьләр жыены үткән. Көндөз уздырылган бәйрәм урынына яшь кызлар, егетләр жыелып күңел ачканнар.

Бүген исә Сабантуйның йолалары берәз үзгәрдә. «Карга боткасы», йомырка жыю, «ат аягы кыздыру» бөтенләй үткәрелми. Калган этаплары исә саклана. Сабантуй бәйрәме инде дәүләт бәйрәме дәрәжәсенә күтәрелде. Аны Татарстанда, Россиядә генә түгел, чит илләрдә дә бәйрәм итә башладылар.

Роберт Миңнуллин

САБАНТУЙДА

Колга тора майданда –
Биегрәктер Айдан да!

Әтәч – колга башында,
Кызыктыра барсын да!

Тик меналмый беркем дә,
Мин дә бар шул төркемдә.

Менә миңа да чират.
Менәм,
Мин дә бит ир-ат!
Менеп киттем тиз генә,
Тиз генә, җитез генә!

Җәм карадым түбәнгә –
Ай-яй... биек менгәнмен,
Ничек менә белгәнмен?!

Ничекләр төшим җиргә? –
Куркыта карарга да.
Торам шулай, килалмый
Бернинди карарга да...

Үч иткәндәй, әтәч тә,
Бөтен көчкә кычкырып,
Китте кулдан ычкынып!

Ычкынды, җиргә очты,
Йоны гына – учымда.
Әтәч урынына мин
Калдым колга очында.

Кирәкми әтәчегез,
Кирәкми бүләгегез –
Мине алырга гына
Менегез берәрегез!

САБАНТУЙ БҮГЕН БЕЗДӘ

Шатлыклар – күңелебездә,
Ал кояш – күгебездә.
Килегез, дуслар, кунакка,
Сабантуй бүген бездә.

Иң уртага утыртканнар
Иң озын бер колганы –
Колганың да бик тиз генә
Менеп булмый торганы.

Жиңгиләр биреп жибәргән
Бизәкле бүләкләрен,
Ә малайлар көрәшпәргә
Сызганган беләкләрен.

Ә кызлар киеп чыкканнар
Иң матур күлмәкләрен.
Латыйп бабай төяп килгән
Иң ныклы чүлмәкләрен.

Абыйлар алып килгәннәр
Иң җитез юртакларын.
Гармунчылар алып чыккан
Жырларның уртакларын.

Жилферди чиккән сөлгеләр,
Бүләкләр – күбебезгә!
Көрәшик тә, узышык та –
Сабантуй бүген бездә!

Галимжан Латып

ИРТӨГӨ САБАН ТУЕ

Авил гөж килеп тора,
Килө безгө кунактар
Районнан, күрше авылдан,
Әллә каян, ерактан.

Сабан туге житө дип,
Әзерлөндөк без аңа.
Исәп бар йөгөрөштө
Малайларны узарга.

Урамда бүлөк жыялар,
Сыгыла колга башы.
Кайчакта такмак әйтешеп
Алалар кара-каршы.

Әй бүлөгө-бүлөгө,
Атлас икән күлмөгө.
Шул бүлөкне алам дип,
Тибә батыр йөрөгө!..

Мактыйлар бүлөкләрне,
Уены-чыны бергө.
Без иярөп йөрибөз,
Калу юк инде бер дө.

Урам тулып жыр йөри
Көндөзөң, кичен, иртән.
Ник бу Сабантуйлары
Көн саен булмый икән?

Галимжан Гыйльманов

ТӘРТИП БОЗЫП ЙӨРДЕМ

Туйганчы бер!..
Рәхәтләнеп!..
Котырып йөрдем бүген.
Бүген генә ул...
Мин алай
Тәртипсез малай түгел...

Малайлар белән көрәшеп,
Тирләдем, янып-пештем.
Багана башына менеп,
Ак этәч урлап төштем.

Чүлмәк ватып йөрдем аннан,
Аркан тартып уйнадым.
Иң ахырдан капчык белән
Бер малайны кыйнадым.

Акча эзләп, башым белән
Ачы катыкка кердем...
...Бүген мин, «тәртипсезләнеп»,
Сабан туенда йөрдем!

Бари Рәхмәт

САБАН ТУЕНҖА

(кыскартып бирелә)

Безнең авыл янында,
Каенсар урманьында
Бик зур Сабан туге була
Һәр ел июнь аенда.
Әтиләр дә бар анда,
Әниләр дә бар анда,
Бабайлар да, әбиләр дә,
Бәбиләр дә бар анда.

Йөгәрешәләр бер якта,
Капчык киеп аякка,
Баралар да абыналар,
Китә алмыйча еракка.

Чүлмәк ватыш уены
Бигрәк тә кызык инде.
Әти дә уйнап карады
Бу кызыклы уенны.

Әти китте уң якка,
Чүлмәк калды сул якта.
Таяк ничек тисен инде,
Бер чакрым бар чүлмәккә.

Халык көлә, мин көләм,
Мин көлгәч, әни көлә,
Ничек чыдарсың көлмиңә
Шундый кызык көлкегә.

Ләбиб Лерон

САБАН ТУЕ, САБАН ТУЕ...

Әгәрәнки-мәгәрәнки,
Көтмәгәндә алай-болай,
Очар тәлинкәдән ялгыш
Төшөп калса берәр малай...
Нинди булыр икән уе –
Күрсә безнең Сабан туен?
Ничек алыр сулышкаен,
Күрсә әгәр ике малай
Капчык белән сугышканын?
Күзе челт-мелт итәр микән,
Күргәч чүлмәк ваткан чакны?
Тынсыз калып торыр микән,
Күргәч атлар чапкан чакны?
Ниләр уйлар күрсә әгәр
Капчык киеп йөгөргәнне,
Озын колганың очыннан
Чуар этәч төшөргәнне?
Олы-чага, кызий-мызий,
Авызына кашык кабып,
Шул кашыкка күкәй салып
Йөгөргәнне күрсә әгәр,
Торыр микән хәйран калып?
...Нәп-нәкъ шулай булыр иде,
Миндәй хәйран калыр иде.

Эльмира Шәрифуллина

САБАНТУЙ

Сабантуймы, Сабантуй –
Уеннар туге бит ул,
Тәм-томнар сые бит ул,
Жиңүләр уе бит ул.

Чаптар өстендә чабып,
Катыктан тәңкә табып,
Колга башына менеп,
Узышлыга йөгереп...

Татарча бил алышып,
Аркан белән тартышып,
Ватмый йомырка ташып,
Үткенлектә сөйләшеп.
Жиңсәң әгәр,
Сабантуй –
Эчкә шатлык сыймас туй!

Фәнис Яруллин

САБАНТУЙ

Бүген бездә Сабантуй,
Эшләрәңнең барын куй.
Тизрәк йөгер майданга:
Бәйрәм башлана анда.
Кемдә нинди һөнәр бар?
Йөгереңгә кемнәр бар?
Кызганмый табаннарны
Урагыз майданнарны.

Ә көрәшә кайсығыз?
Көч сынашып кайтығыз.
Курыкмағыз егылудан,
Йөгереп артта калудан.
Ансыз булмый Сабантуй,
Колагыңа киртләп куй.
Булмаса һөнәрегез,
Читгән карап йөрегез
Картлар чүлмәк ватканын,
Атлар чабышып кайтканын,
Көрәшчеләр бер-берсен
Жилкә аша атканын.
Карасағыз – бәйрәм бар,
Сусағағыз – әйрән бар,
Ял итәрсез арсағыз,
Үкенмәссез барсағыз.

Рафис Корбан

САБАН ТУЕ

Сабан туге, Сабан туге,
Без бакчада уйныйбыз.
Ярышабыз, узышабыз,
Матур җырлар җырлыйбыз.

Билгә сөлге салабыз да
Көрәшөргә чыгабыз.
Әле батыр булмасак та,
Үскәч чынлап егарбыз.

Иң өлгерләр, иң җитезләр
Бүләк яулап алалар.
Бөтен җирдән җыеганнар
Сабантуйга балалар.

Газинур Морат

САБАНТУЙ

Ник безгә дә көрәшмәскә,
Мәйдан тотмаска әле.
Көрәшик әйдә бергәләп,
Бүген бит яз бәйрәме.

Сабан туенда көрәшеп
Бил бирмәскә өйрәник.
«Без һәрвакыт әзер!» – дигәч,
Җиңелмәскә өйрәник.

Куәтебез ташып тора,
Һәркемдә ярсу йөрәк.
...Без беләбез: әтиләргә
Лаеклы алмаш кирәк!

МӘКТӘПКӘ БАРАМ!

(Белем көне)

Белем көне — ул чәчәкләр һәм ак тасмалар бәйрәме. Бу көнне һәр укучы, чәчәк бәйләме тотып, уку йортына ашыга. Күпләр бу бәйрәмне «Беренче кыңгырау» бәйрәме дип тә атап йөртәләр, чөнки нәкъ менә бу көнне мәктәп балалар бакчасыннан килгән «яңа» укучыларын каршы ала. Ап-ак тасма бәйләгән, кулларына кечкенә портфель тоткан укучылар беренче тапкыр белем йорты бусагасын атлап керә, беренче укытучылары белән очраша, беренче кыңгырау тавышын ишетә.

1 сентябрь рәсми рәвештә «Белем көне» дип беренче тапкыр 1984 елда игълан ителә. Бу көнне һәр укучы бәйрәм итә. Шулай да «Белем бәйрәме»н беренче сыйныфка баручылар аерым бер дулкынлану белән көтеп алалар.

Бәйрәм көнне линейка уздырыла. Анда беренчеләрне мәктәпкә кабул итәләр, кечкенә укучылар үз һөнәрләрен күрсәтәләр. Әкият герое Белмәмеш исә аларга, фәннәрне ныклап үзләштерер өчен, «белем ачкычы» тапшыра. Беренче кыңгырау, дәрес башлануын белдереп, классларга дәшә.

Бари Рәхмәт

МӘКТӘПКӘ!

Чәчәкләр тотып кулга,
Без чыктык матур юлга.

Һәркем белә, әлбәттә,
Без барабыз мәктәпкә!

Безне котлый әтиләр:
– Бик дәү үстегез! – диләр.

Өйрәтәләр әниләр:
– Әйбәт булыгыз! – диләр.

Дәү әти, дәү әниләр:
– Хәерле юл, хуш! – диләр.

Зәкия Туфайлова

УКЫРГА БАРАМ

Алтын яфрактан,
Алсу яфрактан,
Бәйрәмчә итеп
Көз ник киенгән?
Ашлыгы уңган,
Жимеше мулдан,
Буралар тулган,
Шуңа сөенгән.

Кызыл алкалар,
Төймәләр тагып,
Нинди шатланып,
Иркен тын алып
Утыра балан.
Гәй, киң яланнар,
Миләш, баланнар!
Мин сездән дә шат,
Мин көздән дә шат.
Мин беренче кат
Быел мәктәпкә укырга барам!

Хәкимҗан Халиков

ИҢ ШАТЛЫКЛЫ КӨНЕМ

Яңгыр яуса, ява бирсен –
Чалт аяз күк миңа бүген.
Минем кебек көләч йөзле
Гүя бөтен дөнья бүген...

Сумкамны да ничә ачып,
Ничә тапкыр яптым бүген.
Мин үземә никадәрле
Яңа дуслар таптым бүген!

Белмим кая басканымны,
Бии-бии йөрим бүген.
Барысы да котлый мине,
Иң шатлыклы көнем бүген:
Мин укырга кердем бүген!

Әнәс Кари

БЕРЕНЧЕ КӨН

Озата чыкты әнисе
Капкага кадәр.
Кошчык шикелле очынып
Атлады Әнвәр.

Беренче сентябрь бүген...
Жиде яшь аңа.
Беренче тапкыр ул
Укырга бара.

Иңенә матур сумкасын
Аскан ул, жайлап.
Анда өр-яңа дәфтәрләр,
Өр-яңа китап.

Шушы китабыннан укып,
Хәрефләр таныр;
Көн саен ачып яңа бит,
Күп белем алыр.

Шуңа ул сөенеп атлый,
Жиде яшь аңа.
Беренче тапкыр менә ул
Укырга бара.

Жәүдөт Дәрзаман

БӘЙРӘМ

Балаларга бәйрәм бүгөн,
Бөтен урам гөж килә.
Һәр сүздән бер кызык табып,
Малайлар, кызлар көлә.

Гөлназ шулар арасында,
Кулда – чәчәк бәйләме.
Күңелләрдә шатлык кына,
Бүгөн – чәчәк бәйрәме.

Бөтен җирдә чәчәк кенә:
Урамда да, өйдә дә.
Чәчәк чыңы ишетелә
Яңгыраган көйдә дә.

Шул җырларны тыңлый Гөлназ,
Кызык аңа бары да.
«Гөлназ мәктәпкә бара!» – дип
Җырлый китаплары да.

Мөхөммөт Әхмәтталиев

БЕРЕНЧЕ КӨН

Әтәч кычкырды күптән,
Кояш елмайды күктән.
Тәмле төшләр күрдөк без,
Күктә очып йөрдөк без.
Бүгөн иртә уяндык,
Көнгә карап куандык.
Их, сикердек, шатландык,
Кош кебек канатландык.
Сентябрьнең бере ич,
Бүгөн уку көне ич.
Сикерешеп тордык без,
Бит-кулларны юдык без,
Ашап-эчеп киендек,
Шау-гөр килдек, сөендек.
Китап-дәфтәрләр салдык,
Матур сумканы алдык.
Бик күңелле сөйләшеп,
Шаулашып та гөрләшеп,
Иң беренче мәртәбә
Жыйналдык без мәктәпкә.

Ренат Харис

БЕЛЕМ МАРШЫ

(жыр*)

Шатланып ачып керәмен
Мәктәп ишеген, –
Белемнең зур көч икән
Белгән кеше мин.

Яңгыра, көмеш кыңгырау,
Безне каршыла, –
Кушыл әйдә һәм куәт бир
Белем маршына!

Шатланып ачып керәмен
Мәктәп ишеген.
Бар көчемне биреп уку –
Минем төп эшем.

Шатланып ачып керәмен
Мәктәп ишеген, –
Ишетәмен Ватанымның
Йөрәк тибешен.

* Резеда Ахиярова музыкасы.

Муса Жәлил

БЕРЕНЧЕ ДӘРЕС

Без бу ел гына
Мәктәпкә килдек.
Аңарчы һаман
Бакчада идек...

Мәктәп өр-яңа,
Анда парталар,
Алар күңелне
Эчкә тарталар.

Кулыбызда безнең
Яңа Әлифба.
Менә монысы «а»,
Менә монысы «ба».

Без хәрефләрдән
Сүzlәр ясыйбыз,
Шуннан соң җырлап
Укый башлыйбыз:

Ат,
ата,
арта.
Ат арба тарта.
Ата-аналар
Атта баралар.

Нинди зур бәхет,
Нинди үзгәреш!
Бигрәк күңелле
Беренче дәрес!

Ләбиб Лерон

МИН МӘКТӘПКӘ БАРАМ

Китап-дәфтәр аламын,
Күн букчама саламын...
Күрегеz сез, карагыз сез –
Мин мәктәпкә барамын!

Кулларымда – чәчәкләр...
Мин үзем дә чәчәк күк!
Мин барасы юлга гына
Кояш нурын чәчә күк.

Карап калды бабай да,
Карап калды әби дә.
«Мин дә барам мәктәпкә!» – дип
Елап калды Нәби дә.

Чаба артка калып та,
Чаба мине узып та –
Мәктәбемә минем белән
Бара бүген Тузик та!

СӨМБЕЛӘНЕ КЕМ БЕЛӘ?

(Уңыш бәйрәме — Сөмбелә бәйрәме)

Урыш-жыю эшләре тәмамлангач, халкыбыз Уңыш бәйрәмен — Сөмбелә бәйрәмен уздыра торган булган. Ул көн белән төн тигезләшкән вакытка (21—23 сентябрьгә) туры килгән. Уңыш, жылылып, келәт-амбарларга тутырылгач, халык бик зурлап бәйрәм уздырган.

«Сөмбелә» сүзе гарәпчәдән «башак, бөртектәк, орлык, иген» дип тәрҗемә ителә. Ә бәйрәмнең «Сөмбелә» дип аталуы Уңыш алиһәсенең исеменнән алынган. Татар халкы элек-электән иген-челәк белән шөгыйльләнгән. Ислам дине кабул ителгәнчә үк, безнең бабаларыбыз Жир-Су аллаларына табынганнар. Фольклор әсәрләрендә, мифларда Жир алласын Жирән Сакал, Су алиһәсен Асылбикә, Уңыш алиһәсен Сөмбелә дип атаганнар.

Бәйрәмнең хужасы Сөмбелә алтын-сары төстәге толымлы кыз булган. Аны иң уңган, иң чибәр кызлар арасыннан сайлап алганнар һәм, матур итеп киендереп, мәйданга алып чыкканнар. Сөмбеләнең башына алтын башаклардан такыя үреп кидергәннәр. Ил агайлары Сөмбеләне көлтәләр белән бизәлгән тәхеткә утыртканнар. Кызга төрле сораулар биргәннәр: «Балтамы, әллә безме?» Сөмбелә: «Балта!» — дисә, көз салкын булачак, бозны балта белән дә вата алмассың, имеш. «Без!» — дисә, көз жылы киләчәк, елгадагы бозны без белән дә тишеп булачак, дип уйлаганнар.

Сөмбелә бәйрәмен бүтән дә бик күңелле итеп бәйрәм итәләр. Аның иң матур үрнәкләрен авыл мәктәпләрендә күрергә була. Балалар берничә көн аддан шигырьләр, җырлар өйрәнәләр, уеннар әзерлиләр. Бәйрәм көнне яшелчә, җиләк-җимешләр, башак-

лар белән өстәл бизиләр. Монда биш чатлы кишерне дә, колач киңлегендәге кабакны да, төймә зурлыгындагы помидорны да күрергә була. Иң уртага — түргә икмәк куела. Өстәлне бизәүдә шулай ук сары яфракларны, кызыл миләшләрне, баланнарны да кулланалар.

Укучылар бөртек аеру, бәрәңге чүпләү, бәйләү, суган әрчү буенча бәйгеләр үткәрәләр. Барлык бәйгеләрдә жиңеп чыккан кыз сыйныфының йә мәктәпнең Сөмбеләсе исеменә лаек була. Аңа башпақлардан ясалган такыя яки чәчәкләрдән үрелгән калфак кидерәләр.

Син беләсеңме?

Сөмбелә бәйрәмендә өстәлгә һәрвакыт бавырсақ куйганнар. Ул көзгә муллык, байлык символы булган.

Әхмәт Ерикәй

УҢЫШ

Үсеп утыра арыш,
Һәр башагы бер карыш.
Болай үсә ургылып,
Дулкынланып, зур булып.

Әгәр күрсәң солысын –
Исең китеп торырсың.
Әнә кара тарыга,
Үрмәли югарыга.

Зәңгәр чәчәкле җитен –
Читләтеп үтү читен.
Киндер дә бигрәк уңган,
Әйтерсең кара урман.

Кәбестәләр, суганнар
Түтәлләргә тулганнар.
Кишер белән чөгендер –
Тик җыеп кына өлгер.

Галимжан Латып

АЛМА ЖЫЯБЫЗ

Урман-кырларга
Килде матур көз.
Жәй үтте диеп
Үкенмибез без.

Бакчада хуш ис,
Бакчада ямьле.
Берсеннән-берсе
Алмалар тәмле.

Без, шау-гөр килеп,
Алма коябыз.
Алны тутырып,
Алма жыябыз.

Әниләр безгә:
– Булдырасыз! – ди, –
Бездән дә инде
Уздырасыз! – ди.

Без аның саен
Шатланышабыз.
Әниләр белән
Без ярышабыз.

Фәнис Яруллин

КӨЗГЕ ТАБЫН

Көзгә табын – бай табын,
Кыяр, карбыз һәм кавын
Телем-телем теленгән,
Өем-өем өелгән.

Алмалары ал төсле,
Балкып туган таң төсле.
Капсаң, эри авызда,
Һәр кисәгә бал төсле.

Ә жимеше, жимеше,
Ачысы бар, төчесе!
Яңа пешкән күмәчтер
Кайнар қояш төслесе.

Әткәм кебек тырыш көз,
Әнкәм кебек юмарт көз.
Көзләр юмарт булганга,
Бик бәхетле, бик шат без.

Гөлшат Зәйнашева

СӨМБЕЛӘ

(жыр)*

Сөмбелә дип матур исем
Кушты икән кем генә?
Сөмбел гөлдән өзлеп төшкән
Чәчәк кебек Сөмбелә.

Кушымта:

Сөмбелә, Сөмбелә,
Сөмбел гөлдән өзлеп төшкән
Чәчәктер ул, кем белә?

Өткәсенә, әнкәсенә
Ул күз карасы кебек.
Гөл арасында сайраган
Былбыл баласы кебек.

Кушымта:

Сөмбелә, Сөмбелә,
Гөл арасында сайраган
Былбылдыр ул, кем белә?

Чәчәк кебек сөйкемле ул,
Былбыл кебек моңлы ул.
Таң аткач та сүнми торган
Йолдыз кебек нурлы ул.

Кушымта:

Сөмбелә, Сөмбелә,
Таң аткач та сүнми торган
Йолдыздыр ул, кем белә?

* Мәсгүдә Шәмсетдинева музыкасы.

Ленар Шәех

СӨМБЕЛӘ

Табыннар сыгылып тора
Ул сыйдан, ул нигъмәттән.
Алмалары ташып чыккан
Баллы, татлы ширбәттән.

Ташкабак менеп утырган
Уртага, бөлеш булып.
Кайнатма, бал, кыстыбыйдан
Өстәлләр тора тулып.

Ит бөлеше дә күренә,
Хәтта өчпомагы да.
Гөмбәнең ниндие кирәк –
Майлысы да, агы да.

Кура җиләге һәм чия
Компотка әверелгән.
Кемдер исә муенына
Миләш-муенса элгән.

Ак күмәч, ак ипи булып,
Түрдән икмәк нур сибә.
Мондый тәм-томнарны күргәч,
Авыздан сулар килә.

Биибез дә, җырлыйбыз да,
Уеннар да уйныйбыз.
Киләсе елга да уңыш
Мул булып дип уйлыйбыз.

Иртә яздан тырыштык бит,
Тир түктөк бакчабызда.
Хезмәтнең нәтижәсенә
Сөенә барчабыз да.

Нинди көн, нинди тантана,
Бу бәйрәмне кем белә?
Бездә Уңыш бәйрәме бит,
Бай һәм юмарт Сөмбелә!

Нур Гайсин

УҢЫШ ЖЫЕЛДЫ

Уңыш жыелды,
Аккошлар китте,
Матур көз ае –
Сентябрь житте.

Урамнар тулып,
Йөкләр үтөләр,
Алар дәүләткә
Ашлык илтөләр.

Бар да ашыга,
Тизрәк илтик, дип,
Илебезне бай,
Матур итик, дип.

Шәүкәт Галиев

ПОМИДОР-СВЕТОФОР

Помидор-светофор
Ямь-яшел алдымда.
Су сибим, йомшартыйм,
Мин барыйм янына.

Помидор-светофор
Саргая кай ара.
Көз, берәз түз, диям,
Әйтерсең шаяра.

Помидор-светофор,
Син пештең кызарып.
Туктыйм да сокланам,
Киталмыйм кузгалып.

Хәкимжан Халиков

ИПЕКӘЙ

Б а л а:
Яхшы беләм игеннең
Кара җирдә үскәнән,
Урган чакта әтинең
Манма тиргә төшкәнән.
Нигә алтын төсле соң
Ындырдагы көшелләр?

И п е к ә й:
Үстергәнгә кадерләп
Алтын куллы кешеләр.

Б а л а:
Оны ап-ак! Бу аклык
Каян килгән соң аңа?

И п е к ә й:
Ак булган ул, игенче
Күңеле ак булганга.

Б а л а:
Ашаганда телемне
Йота яздым әле мин.

И п е к ә й:
Беләсеңме, әниң
Пешергәнгә тәмле мин.

Б а л а:
Валчыгын да калдырмыйм
Ашаганда табында.

И п е к ә й:
Әгәр эшләп ашасаң,
Тәмлерәк мин тагын да.

Б а л а:
Кайдан алып безгә син
Шулкадәр көч бирәсең?

И п е к ә й:
Миңа күпме кешенең
Көче кергән, беләмсең?

Роберт Мицнуллин

БАЛАЧАК БЭЙРЭМНЭРЭ

Бэйрәмсез бик күңелсез бит –
Күңелсездер сезгә дә.
Бэйрәмнәр кирәк безгә дә,
Бэйрәмнәр кирәк сезгә дә,
Кирәк һәммәбезгә дә!
Бэйрәмнәр кирәк әтигә,
Бэйрәмнәр кирәк әнигә,
Бабай белән әбигә!

Бэйрәмнәр бетмәс берчак та,
Балачаклар бар чакта.
Зур бэйрәм – бишле алсак та,
Кырларда эшләп арсак та,
Зоопаркка барсак та!
Зур бэйрәм – җырлап алсак та,
Жәйге кояшта янсак та,
Походларга барсак та!

Бэйрәмнәр бездә җитәрлек.
Үзе бэйрәм – балачак!
Балачакның шат җырлары,
Балачакның шат еллары
Мәңге истә калачак!
Бэйрәмнәр бик күп болай да,
Ә шулай да, ә шулай да
Иң шәп бэйрәм – балачак!

ФАЙДАЛАНЫЛГАН ӘДӘБИЯТ

* Балалар календаре / төз. С.Маннапов. — Казан : Татар. кит. нәшр., 1990.

* Гөлбакча (Балалар бакчалары өчен хрестоматия) : Балалар бакчаларында эшләүче тәрбиячеләр өчен кулланма. — Казан : Татар. кит. нәшр., 1990.

* Жәләлиев Ш.Ш. Татар халык педагогикасы : татар гимназияләре һәм лицейларының 11 нче с-фы, педагогия колледжлары, училищелары өчен дәреслек-хрестоматия. — Казан : Мәгариф, 2000.

* Урманче Ф.И. Татар халык ижаты. — Казан : Мәгариф, 2002.

ЭЧТӘЛЕК

<i>Габдулла Тукай</i>	3
<i>Бәйрәм бүгөн</i>	3
<i>ЯҢА ЕЛ КИЛӘ! (Яңа ел бәйрәме)</i>	4
<i>Данис Хәбибуллин</i>	7
<i>Кермичә китмәс</i>	7
<i>Жәвад Тәрҗеманов</i>	8
<i>Апел чыршы (жыр)</i>	8
<i>Резеда Вәлиева</i>	9
<i>Яңа ел</i>	9
<i>Әхмәт Ерикәй</i>	10
<i>Кыш (жыр)</i>	10
<i>Мәрзия Фәйзуллина</i>	11
<i>Кыш бабай</i>	11
<i>Әхмәт Рәшит</i>	11
<i>Кыш бабай</i>	11
<i>Хәкимҗан Халиков</i>	12
<i>Кыш бабай</i>	12
<i>Әнәс Кари</i>	13
<i>Кыш бабай бүләкләре</i>	13
<i>Кыш</i>	14
<i>Нур Гайсин</i>	15
<i>Бер яшькә үстем</i>	15
<i>Роберт Миңнуллин</i>	16
<i>Чыршы әйләнәсендә</i>	16
<i>Кар бәйрәме</i>	17
<i>Әминә Бикчәнтәева</i>	18
<i>Чыршы янында</i>	18
<i>Галимҗан Латыйп</i>	18
<i>Яңа ел</i>	18
<i>Муса Җәлил</i>	19
<i>Суык бабай</i>	19
<i>Дамир Гарифуллин</i>	20
<i>Кар бабай ясадык</i>	20
<i>Сәхаб Урайский</i>	20
<i>Чыршы янында (жыр)</i>	20
<i>Ләбиб Лерон</i>	21
<i>Хуш килсез, Яңа ел!</i>	21
<i>СОЛДАТ БУЛАСЫМ КИЛӘ! (Ватанны саклаучылар көне)</i>	22
<i>Клара Булатова</i>	23
<i>Солдатлар</i>	23
<i>Шамил Маннапов</i>	23
<i>Солдатта булган, диләр... (жыр)</i>	23

<i>Роберт Миңнуллин</i>	24
Почмакта торам	24
<i>Жәүдәт Дәрзаман</i>	25
Солдат булдым	25
<i>Шәүкәт Галиев</i>	26
Бусы – хәрби сер!	26
БҮГЕН ӘНИ БӘЙРӘМЕ! (8 Март – Халыкара хатын-кызлар көне)	27
<i>Голшат Зәйнашева</i>	29
Әниләр бәйрәме (<i>жыр</i>)	29
Кояш гомере (<i>жыр</i>)	30
<i>Резеда Вәлиева</i>	31
Әниләр бәйрәме	31
<i>Фәнис Яруллин</i>	32
Әниләр бәйрәмендә	32
Бушлык	33
<i>Сәғидә Сөләйманова</i>	33
Әниләр бәйрәме	33
Кем уяткан Ләйләне?	34
<i>Зәкия Туфайлова</i>	34
«Әни» сүзе	34
<i>Жәүдәт Дәрзаман</i>	35
Бүлэк	35
<i>Жәвәд Тәрҗеманов</i>	36
Әни турында жыр (<i>жыр</i>)	36
<i>Ренат Харис</i>	37
Әннем	37
НӘҮРҮЗ КИЛӘ, БЕЛӘСЕНҖМЕ? (Нәүрүз бәйрәме)	38
<i>Халык авыз ижаты</i>	40
«Торыгыз, тор, хужалар!»	40
«Нәүрүз, Нәүрүз, хужалар!»	40
«Чиби-чиби, чип тавык...»	40
Былылдан аваз килде	41
<i>Әхмәт Гадел</i>	41
Нәүрүз	41
<i>Роберт Миңнуллин</i>	42
Нәүрүз	42
<i>Роза Хафизова</i>	42
Нәүрүз килә	42
САГЫНЫШЫП КОШЛАР КАЙТА (Халыкара кошлар көне)	43
<i>Галимҗан Латыйп</i>	44
Кошлар кайткач	44
<i>Әнәс Кари</i>	44
Хуш килдегез, кошлар!	44
Миңем кунагым	45

<i>Нури Арсланов</i>	46
<i>Кара карга</i>	46
<i>Нәжип Мадьяров</i>	47
<i>Сыерчык</i>	47
<i>Ләбиб Лерон</i>	47
<i>Сыерчыклар</i>	47
<i>Шәйхи Маннур</i>	48
<i>Кошлар килде</i>	48
<i>Гасыйм Лотфи</i>	49
<i>Сыерчык</i>	49
 <i>УРА, ЖИҢҮ КИЛДЕ! (9 Май – Боек Жңңү көне)</i>	50
<i>Роберт Миңнуллин</i>	52
<i>Тынычлыкның туган көне</i>	52
<i>Әхмәт Исхак</i>	53
<i>Кирәкми безгә сугыш</i>	53
<i>Әнжә Мәәминова</i>	53
<i>Моңсу бәйрәм</i>	53
<i>Әлмира Шәрифуллина</i>	55
<i>Миңем бабай</i>	55
<i>Рафис Корбан</i>	55
<i>Жңңү бәйрәме</i>	55
<i>Резеда Вәлиева</i>	56
<i>Һәйкәлләр янында</i>	56
<i>Шәйхи Маннур</i>	58
<i>Булмасын</i>	58
<i>Самат Шакир</i>	59
<i>Бабамның медальләре</i>	59
 <i>САБАНТУЙ БҮГЕН БЕЗДӘ! (Сабантуй бәйрәме)</i>	60
<i>Роберт Миңнуллин</i>	62
<i>Сабантуйда</i>	62
<i>Сабантуй бүген бездә</i>	63
<i>Галимжан Латыйп</i>	64
<i>Иртөгә Сабан туге</i>	64
<i>Галимжан Гыйльманов</i>	65
<i>Төрттәп бозып йөрдөм</i>	65
<i>Бари Рәхмәт</i>	66
<i>Сабан тугеда</i>	66
<i>Ләбиб Лерон</i>	67
<i>Сабан туге, Сабан туге...</i>	67
<i>Әлмира Шәрифуллина</i>	68
<i>Сабантуй</i>	68
<i>Фәнис Яруллин</i>	68
<i>Сабантуй</i>	68
<i>Рафис Корбан</i>	69
<i>Сабан туге</i>	69

<i>Газинур Морат</i>	70
<i>Сабантуй</i>	70
МӘКТӘПКӘ БАРАМ! (Белем көне)	71
<i>Бари Рәхмәт</i>	72
<i>Мәктәпкә!</i>	72
<i>Зәкия Туфайлова</i>	72
<i>Укырга барам</i>	72
<i>Хәкимжан Халиков</i>	73
<i>Иң патлыклы көнем</i>	73
<i>Әнәс Кари</i>	74
<i>Беренче көн</i>	74
<i>Жәүдәт Дәрзаман</i>	75
<i>Бәйрәм</i>	75
<i>Мөхәммәт Әхмәтгалиев</i>	76
<i>Беренче көн</i>	76
<i>Ренат Харис</i>	77
<i>Белем маршы (жыр)</i>	77
<i>Муса Жәлил</i>	78
<i>Беренче дәрес</i>	78
<i>Ләбиб Лерон</i>	79
<i>Мин мәктәпкә барам</i>	79
СӨМБЕЛӘНӘ КЕМ БЕЛӘ? (<i>Уңыш бәйрәме – Сөмбелә бәйрәме</i>)	80
<i>Әхмәт Ерикәй</i>	82
<i>Уңыш</i>	82
<i>Галимжан Латыйп</i>	83
<i>Алма жыйбыз</i>	83
<i>Фәнис Яруллин</i>	84
<i>Көзге табын</i>	84
<i>Гөлшат Зәйнашева</i>	85
<i>Сөмбелә (жыр)</i>	85
<i>Ленар Шәех</i>	86
<i>Сөмбелә</i>	86
<i>Нур Гайсин</i>	87
<i>Уңыш жыйды</i>	87
<i>Шәүкәт Галиев</i>	88
<i>Помидор-светофор</i>	88
<i>Хәкимжан Халиков</i>	88
<i>Ипекәй</i>	88
<i>Роберт Миңнуллин</i>	90
<i>Балачак бәйрәмнәре</i>	90
<i>Файдаланылган әдәбият</i>	91

Литературно-художественное издание

Для детей младшего и среднего школьного возраста

САМЫЙ ВЕСЕЛЫЙ ДЕНЬ

Редактор-составитель *Калимуллина Эльвира Тальгатовна*

Казань. Татарское книжное издательство. 2011

На татарском языке

Әдәби-нәфис басма

Кече һәм урта яшьтәге мәктәп балалары өчен

ИҢ КҮҢЕЛЛЕ КӨН

Төзүче-мөхәррире *Калимуллина Эльвира Талгать кызы*

Рәссамы һәм бизәлеш мөхәррире *Р.Х.Хәсәншин*
Техник мөхәррире һәм компьютерда биткә салучысы *С.Н.Нуриева*
Корректоры *Р.Н.Нуриева*

Оригинал-макеттан басарга кул куелды 11.10.2011.
Форматы 70×108 ¹/₃₂. Шартлы басма табагы 4,2.
Тиражы 3000 д. Заказ Р-1558.

Татарстан китап нәшрияты ДУП. 420111. Казан, Бауман урамы, 19.
Тел./факс: (843) 519-45-22

<http://tatkniga.ru> e-mail: tki@tatkniga.ru

**Безнең китапларны түбәндәге адреслар буенча
сатып алырга мөмкин:**

Казан, Декабристлар урамы, 2.
Татарстан китап нәшриятының маркетинг бүлеге. Тел.: (843) 519-45-35.
Казан, Бауман урамы, 29/11.
Татарстан китап нәшриятының фирма кибете. Тел.: (843) 292-03-18.
Оригинал-макет Jahat™ программалар пакеты ярдәмендә әзерләнде.

«Татмедиа» ААҖ филиалы
«Идел-Пресс» полиграфия-нәшрият комплексы.
420066. Казан, Декабристлар урамы, 2.